

การเปรียบเทียบการรับรู้พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ระหว่างการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้นิทานกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามปกติ

พนิดา นवलสนิท¹
ดร.มนตรี อนันตรักษ์²
รศ.สุรชา อมรพันธุ์³

บทคัดย่อ

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทานเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญ สามารถส่งเสริมพฤติกรรมทางจริยธรรมในทางที่ดีให้กับเด็ก การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบการรับรู้พฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์และความเมตตากรุณาของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 1 ระหว่างเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทานกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เด็กปฐมวัยที่กำลังศึกษาระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโนนเต็ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมาเขต 6 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 2 ห้อง ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย แผนการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทาน นิทานแบบวัดการรับรู้พฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ จำนวน 15 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ .25 ถึง .88 มีความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งฉบับเท่ากับ .93 และแบบวัดการรับรู้พฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้านความเมตตากรุณา จำนวน 15 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ .47 ถึง .73 มีความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งฉบับเท่ากับ .96 สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน ได้แก่ t-test (Dependent Samples) และ Hotelling's T²

¹ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² หัวหน้าสาขาวิชาหลักสูตรและนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

³ รองอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้

1. เด็กปฐมวัยระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทาน มีการรับรู้พฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์อยู่ในระดับเกิดพฤติกรรมโดยไม่หวังผลตอบแทน ($\bar{X} = 1.62$) และด้านความเมตตากรุณาอยู่ในระดับเกิดพฤติกรรมโดยไม่หวังผลตอบแทน ($\bar{X} = 1.63$)
2. เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทาน มีค่าเฉลี่ยการรับรู้พฤติกรรมเชิงจริยธรรมทั้งด้านความซื่อสัตย์และด้านความเมตตากรุณาหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทานมีการรับรู้พฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์และด้านความเมตตากรุณาสูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

โดยสรุป การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทานเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญ สามารถพัฒนาพฤติกรรมทางจริยธรรมของเด็กปฐมวัยระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 ดังนั้นครูผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องควรใช้นิทานในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กอนุบาล เพื่อให้มีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่เหมาะสมกับวัยต่อไป

คำสำคัญ : การรับรู้พฤติกรรมเชิงจริยธรรม

A comparative of perception Ethical Behavior of kindergarden students level 1 between the process of establishing a learning experience by using story and the process of establishing a learning experience as normal

ABSTRACT

Organize learning experiences, using stories is an activity that is important. To promote ethical behavior in a good way for a child. This study aimed to compare the perceptions of ethical behavior, honesty and kindness for kindergarden students level 1 has been a learning experience organized by the story of organized learning experiences as normal. The sample used in this study were kindergarden students at studying in kindergarden level 1 attending Nonteng School under the Office of Nakhon Ratchasima Educationa Service Area Zone 6 in the first semester of the academic year 2010 has two classrooms, obtained using the purposive sampling technique. The research instrument include Lesson plan experience using story, Lesson plans as usual, story, perception Ethical Behavior scales of honesty an issue of 15 items and perception Ethical Behavior scales of kindness an issue of 15 items. Item discrimination from .25 to .88 with the reliability of the scale was 0.93 and perception Ethical Behavior scales of kindness an issue of 15 items. Item discrimination from .47 to .73with the reliability of the scale was 0.96 The collected data were analyzed by the uses of mean and standard deviation. Statistics were used to test the hypothesis are t-test for Dependent Samples and Hotelling's T^2

The results were as follows.

1.The Kindergartens students level 1 has been a learning experience organized by the stories of perceptions of ethical behavior of honesty After the organized learning experiences. Terms of their ethical behavior honesty at Level behavior without hope of return ($\bar{X} = 1.62$), perceptions of ethical behavior of honesty After the organized learning experiences. Terms of Ethical behavior of kindness at Level behavior without hope of return. ($\bar{X} = 1.63$).

2. The Kindergartens students level 1 have been a learning experience organized by the stories of perceptions of ethical behavior of honesty and kindness After the organized learning experience higher well before the learning experience. Statistically significant at the .01 level.

3. The Kindergartens students level 1 have been a learning experience organized by the stories of perceptions of ethical behavior of honesty and kindness higher than The Kindergartens students level 1 have been a learning experience organized as usual. Statistically significant at the .01 level.

In summary, organized learning experiences, using stories is an activity that is important. Improve the ethical behavior of students in kindergarten a year or so teachers who should be involved in organizing tales learning experience for preschool children. To ensure ethical behavior, age-appropriate next.

Keyword : perception Ethical Behavior

บทนำ

การพัฒนาเด็กให้มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตใจที่ดีงามนั้น สามารถจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในรูปแบบของกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งการเล่นิทานเป็นกิจกรรมหนึ่งที่สามารถสื่อสารและนำเด็กปฐมวัยไปสู่การพัฒนาการด้านคุณธรรม จริยธรรม เพราะนิทานอยู่ในความสนใจของเด็ก นิทานจึงเป็นเสมือนการเปิดหน้าต่างการเรียนรู้แห่งโลกจินตนาการของเด็กๆทุกคนไปสู่ความเป็นจริงดังที่ (เกริก ยุ้นพันธ์. 2542 : 6) ได้ให้ความหมายของนิทานว่านิทานเป็นการถ่ายทอดวัฒนธรรมต่อเนื่องจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนรุ่นใหม่ แฝงคำสอนจรรยาความคิดแทรกจริยธรรมและการปฏิบัติให้ผู้ฟังได้รับเรื่องที่ดีงาม ดังนั้นครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กปฐมวัยจึงมีหน้าที่มีบทบาทสำคัญในการอบรมเลี้ยงดูขัดเกลาบ่มเพาะลักษณะนิสัยที่ดีของเด็กโดยผ่านการจัดกิจกรรมเล่นิทาน เพื่อที่เด็กจะได้เรื่องราวจากนิทาน เพราะนิทานเป็นตัวกระตุ้นเร้าความสนใจให้เด็กอยากกระทำ อยากปฏิบัติตามตัวละครในเรื่องที่ประทับใจด้วยตัวของเด็กเอง ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของแบนดูรา (Bandura) ที่ได้เสนอแนวคิดที่ว่า “การเรียนรู้ของมนุษย์นั้นเกิดจากพฤติกรรมบุคคลมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) อย่างต่อเนื่องระหว่างบุคคลนั้นและสิ่งแวดล้อม (Environment) ซึ่งทฤษฎีนั้นเน้นบุคคลเกิดการเรียนรู้โดยการให้ตัวแบบ (Learning through Modelling) โดยผู้เรียนจะเลียนแบบจากตัวแบบและการเลียนแบบนี้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยอาศัยการสังเกตพฤติกรรมของตัวแบบ (สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์. 2545 : 50)

ผู้วิจัยต้องการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับธรรมชาติของเด็กวัยปฐมวัยโดยผ่านตัวแบบที่เป็นนิทานตามแนวคิดทฤษฎีจิตสังคมของโคลเบอร์กกับการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ของเพียเจท์ การใช้สื่อการสอนเป็นอีกวิธีหนึ่งที่สามารถนำมาช่วยในการสอนเพื่อพัฒนาจริยธรรมได้ เพราะสื่อการสอนมีความสัมพันธ์กับประสาทสัมผัสทั้ง 5 คือ ตา หู จมูก ลิ้นและผิวหนังของผู้เรียนโดยเฉพาะตาและหูจะใช้มากที่สุด (กองบรรณาธิการ, 2526 : 5) อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่ยากได้ง่ายยิ่งขึ้น จดจำเรื่องราวต่าง ๆ ได้มากขึ้นเข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้นกว่าเดิมและยังสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้เป็นในลักษณะที่คงทนถาวรมากกว่าเดิม (สมนึก ลิมทองและชาตรี อายุวัฒน์, 2520 : 270) ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้การเล่นิทานเป็นสื่อการสอน โดยให้ตัวละครจากนิทานได้แสดงบทบาททางจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์และความเมตตาากรุณา แล้วนำไปทดลองเพื่อเปรียบเทียบว่าวิธีการใดสามารถพัฒนาจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์และความเมตตาากรุณา อันเป็นจริยธรรม ด้านหนึ่งเพื่อจะได้นำผลจากการทดลองเปรียบเทียบไปเป็นแนวทางสำหรับครูที่จะนำวิธีการนี้ไปใช้ในการพัฒนาจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์และความเมตตาากรุณาของนักเรียน อันจะเป็นประโยชน์ต่อเด็ก ต่อครูและจะเป็นการเสริมสร้างสังคมคุณภาพในอนาคตตามแนวปรัชญาและเป็นไปตามเป้าหมายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการรับรู้พฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์และความเมตตากรุณาของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทาน
2. เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้พฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์และความเมตตากรุณาของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทาน
3. เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้พฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์และความเมตตากรุณาของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 1 ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทานกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามปกติ

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการศึกษาวิจัยครั้งนี้ สามารถใช้เป็นรูปแบบในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทานเพื่อเสริมสร้างจริยธรรมในเด็กปฐมวัย ซึ่งเป็นประโยชน์สำหรับครูและผู้บริหารโรงเรียนหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยไปประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้ทางจริยธรรมด้านอื่น ๆ ของเด็กปฐมวัยและในการจัดกระบวนการเรียนรู้ของครู

สมมติฐานของการวิจัย

1. เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทานมีการรับรู้พฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์และความเมตตากรุณาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทานมีการรับรู้พฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์และด้านความเมตตากรุณาสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามปกติ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ เด็กปฐมวัยที่กำลังศึกษาระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 ในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาคง 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมาเขต 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จากโรงเรียน 10 โรงเรียนมีนักเรียนจำนวน 179 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ เด็กปฐมวัยที่กำลังศึกษาระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโนนเต็ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมาเขต 6 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 2 ห้อง ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และสุ่มอย่างง่ายเพื่อกำหนดเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้อง จำนวน 20 คน กลุ่มควบคุม 1 ห้อง จำนวน 19 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
 - 1.1 แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทาน
 - 1.2 แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามปกติ
2. นิทาน
 - 2.1 นิทานเพื่อเสริมสร้างจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ จำนวน 4 เรื่อง
 - 2.2 นิทานเพื่อเสริมสร้างจริยธรรมด้านความเมตตากรุณา 4 เรื่อง
3. แบบวัดพฤติกรรม
 - 3.1 แบบวัดพฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ จำนวน 15 ข้อ
 - 3.2 แบบวัดพฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้านความเมตตากรุณา จำนวน 15 ข้อ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ t-test (Dependent Samples) และ Hotelling's T

ผลการวิจัย

1. เด็กปฐมวัยระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทานมีการรับรู้การรับรู้พฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ อยู่ในระดับเกิดพฤติกรรมโดยไม่หวังผลตอบแทน ($\bar{X} = 1.62$) และด้านความเมตตากรุณาอยู่ในระดับเกิดพฤติกรรมโดยไม่หวังผลตอบแทน ($\bar{X} = 1.63$)
2. เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทานมีค่าเฉลี่ยการรับรู้พฤติกรรมเชิงจริยธรรมทั้งด้านความซื่อสัตย์และด้านความเมตตากรุณา หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทานมีการรับรู้การรับรู้พฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์และด้านความเมตตากรุณาสูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

1. การศึกษาการรับรู้การรับรู้พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของเด็กปฐมวัยระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทาน ผลการวิจัยพบว่าเด็กปฐมวัยระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทานมีการรับรู้การรับรู้พฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์และด้านความเมตตากรุณาอยู่ในระดับเกิดพฤติกรรมโดยไม่หวังผลตอบแทน แสดงว่าการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้

นิทานมีส่งผลให้เด็กปฐมวัยมีการรับรู้พฤติกรรมเชิงจริยธรรมทั้งด้านความซื่อสัตย์และด้านความเมตตาคุณาที่สูงขึ้น สอดคล้องกับกรณีการ พงศ์เลิศวุฒิ (2547 : 65) ได้ศึกษาผลของการจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบละครสร้างสรรค์ต่อความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า เด็กที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบละครสร้างสรรค์ก่อนและระหว่างจัดกิจกรรมโดยเฉลี่ยรวมและจำแนกรายด้านในแต่ละช่วงสัปดาห์มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และอัตราการเปลี่ยนแปลงระหว่างก่อนและระหว่างจัดกิจกรรมเพิ่มขึ้นตลอดเวลา 8 สัปดาห์

2. การเปรียบเทียบการรับรู้พฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์และความเมตตาคุณาของเด็กปฐมวัยระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทาน ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทาน มีค่าเฉลี่ยการรับรู้การรับรู้พฤติกรรมเชิงจริยธรรมทั้งด้านความซื่อสัตย์และด้านความเมตตาคุณา หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทานส่งผลให้นักเรียนมีการรับรู้พฤติกรรมเชิงจริยธรรมทั้งด้านความซื่อสัตย์และความเมตตาคุณาสูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของทรรษา แดงบุญเรือง (2548 : 68-69) ได้ศึกษาผลการใช้นิทานสอนจริยธรรมแก่เด็กปฐมวัย ด้านความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และความซื่อสัตย์พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการพัฒนาจริยธรรมเพื่อสูงมากขึ้นทางด้านความมีระเบียบวินัยด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และด้านความซื่อสัตย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. การเปรียบเทียบการรับรู้พฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์และความเมตตาคุณาของเด็กปฐมวัยระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทานกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามปกติ ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทานมีการรับรู้การรับรู้พฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ และด้านความเมตตาคุณา สูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทานส่งผลให้นักเรียนมีการรับรู้พฤติกรรมเชิงจริยธรรม ทั้งด้านความซื่อสัตย์และความเมตตาคุณาสูงกว่าการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามปกติ สอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐฉิณี ชนะโชติ (2548 : 67-70) ได้ศึกษาการใช้นิทานที่ครูแต่งเองโดยใช้เค้าโครงนิทานพื้นบ้านพัฒนาพฤติกรรมความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และการช่วยเหลือผู้อื่นของเด็กปฐมวัยโรงเรียนบ้านศรีไกรลาศ จังหวัดนครสวรรค์ พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการใช้นิทานที่ครูแต่งเองโดยใช้เค้าโครงนิทานพื้นบ้าน หลังการทดลองมีพฤติกรรมความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และพฤติกรรมการช่วยเหลือผู้อื่นสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีพฤติกรรมความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่สูงขึ้นคิดเป็นร้อยละ 73.33 และมีพฤติกรรมการช่วยเหลือผู้อื่นสูงขึ้นคิดเป็นร้อยละ 83.33

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ในการจัดกิจกรรมควรคำนึงถึงระยะเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม ซึ่งต้องเหมาะสมกับวัยและความสนใจของนักเรียน ครูผู้สอนต้องคำนึงความเหมาะสมของช่วงเวลาที่ใช้ในการเล่นิทานและที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรม เวลาที่เหมาะสมไม่ควรเกิน 15 นาที ถ้าใช้เวลานานกว่านั้นนักเรียนจะเกิดความเบื่อหน่าย

1.2 ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเล่นิทานจะทำให้การเล่นิทานของครูน่าสนใจ สนุกสนานมีชีวิตชีวา

1.3 หน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องในด้านการศึกษา สามารถนำรูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้จากงานวิจัยนี้ไปพัฒนากระบวนการจัดกิจกรรมในระดับชั้นที่สูงขึ้นไป

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการใช้นิทานในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบบูรณาการ

2.2 ควรมีการเปรียบเทียบการรับรู้พฤติกรรมเชิงจริยธรรมในกิจกรรมอื่น เช่น กิจกรรมศิลปะ กิจกรรมบทบาทสมมติ กิจกรรมสร้างสรรค์ เป็นต้น

2.3 ควรมีการติดตามผลนักเรียนในระยะต่อไปเพื่อดูความคงทนของการรับรู้พฤติกรรมเชิงจริยธรรม ด้านความซื่อสัตย์และด้านความเมตตากรุณา

เอกสารอ้างอิง

- กรรณิการ์ พงศ์เลิศวุฒิ. ผลของการจัดกิจกรรมเล่นิทานประกอบละครสร้างสรรค์ต่อความวินัย
ในตนเองของเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2546.
- กองบรรณาธิการ. ประมณกับการพิจารณาเลือกใช้ให้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน.
กรุงเทพฯ : ประชากรศึกษา, 2526
- เกริก ยุ้นพันธ์. การเล่นิทาน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2542.
- ณัฐินี ชนะโชติ. การใช้ิทานที่ครูแต่งเองโดยใช้เค้าโครงนิทานพื้นบ้านพัฒนาพฤติกรรม
ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และการช่วยเหลือผู้อื่นของเด็กปฐมวัย โรงเรียนบ้านศรีไกรลาศ
จังหวัดนครสวรรค์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2548.
- สิริมา ภูญโญนนตพงษ์. รายงานการวิจัยสิ่งแวดล้อมสำหรับปฐมวัย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ, 2545.
- สมนึก ลิ้มทองและชาติรี อายุวัฒน์. หลักสูตรและแบบเรียนชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์,
2522.
- หรรษา แดงจำเริญ. ผลของการเล่นิทานที่มีต่อพัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2545.